

РЕШЕНИЕ

№ 1146

гр. В. 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В. 19 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Кристиана Кръстева

при участието на секретаря Миглена Н. Маринова
като разгледа докладваното от Кристиана Кръстева Гражданско дело № 20233110113303 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е образувано по предявен иск с правно основание чл. 124, ал.1 ГПК от С. С. И., ЕГН ***** с адрес гр. В. ул. З. № .. **срещу „ЕЕ” АД**, ЕИК със седалище и адрес на управление гр. В. бул. „ВВ” №..., „ВТ” за признаване за установено по отношение на ответника, че ищецът не дължи изпълнение на вземания в общ размер на сумата от **1586,20лева**, представляваща стойност на ел.енергия по издадени фактури в периода 13.12.2010г. до 05.10.2012г. за аб. № 0104109088, кл. № 1100107457 за обект на потребление гр. В. ул. З. № .., формирана като сбор от следните задължения: 25,78лева по фактура № 0078272225/13.12.2010г., 40,64лева по фактура № *****/14.01.2011г., 32,72лева по фактура № 0079510634/ 11.02.2011г., 36,61лева по фактура № 0080162887/18.03.2011г., 31,22лева по фактура № 0080887472/14.04.2011г., 22,66лева по фактура №0081482434/ 13.05.2011г., 15,40лева по фактура № 0082206292/14.06.2011г., 67,97лева по фактура № 0082863705/14.07.2011г., 85,80лева по фактура № 0083533562/ 12.08.2011г., 866,39лева по фактура № 0084036076/03.09.2011г., 120,86лева по фактура № 0084125831/14.09.2011г., 78,30лева по фактура № 0084844874/ 14.10.2011г., 142,85лева по фактура № 0085527490/14.11.2011г. и 19лева по фактура №3300790607/05.10.2012г.

Ищецът основава исковата си претенция на следните фактически твърдения: Титуляр е на партия с аб. № 0104109088, кл. № 1100107457. На 05.07.2023г. подал жалба до ответното дружество, с което изразил несъгласие с начислени за периода 13.12.2010г. до 05.10.2012г. суми за ел. енергия и помолил за отписването им като погасени по давност. С писмен отговор от 01.08.2023г. бил уведомен от ответното дружество, че сумите са дължими. Оспорва съществуването на процесните задължения като твърди, че понастоящем предвид периодичният характер на вземането е изтекла кратката погасителна давност по чл. 111 ЗЗД. Искането е за уважаване исковата претенция и присъждане на разноски.

В срока по чл. 131 ГПК по делото е постъпил отговор от ответника. Иска се оспорва

като недопустим, в евентуалност, като неоснователен. Счита, че позоваването на изтекла давност е преждевременно, тъй като дружеството не било потърсило защита на материалните си права. Сочи, че не е налице правно основание предявения иск да бъде уважен и заявява искане за присъждане в негова полза на сторените по делото разноски.

В с.з. страните, редовно призовани не се явяват и не се представляват.

По съществуващото на спора, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и съобразно приложимия закон, съдът намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал.1 ГПК. За успешното му провеждане в тежест на ищеца е да докаже твърденията, с които обосновава правния си интерес от търсената защита, в случая наличието на твърдяното извънсъдебно поведение на ответника по търсене плащане на задълженията и предпоставките за прилагане на института на погасителната давност - датата на настъпване на изискуемостта на задължението и изтичане на законоустановения давностен срок. При провеждане на горното доказване, негова е тежестта да докаже своите правоизключващи възражения.

Искът е допустим при очевиден интерес от исканото установяване, доколкото към датата на предявяването на исковата молба, ответникът е твърдял извънсъдебно вземането да съществува /така пр. определение по в.гр.д. № 3259/2015г. на ВОС, Определение № 95 от 22.02.2018г. по ч. гр. д. № 510/2018г., ВКС, IV Г.О., Определение № 338 от 18.07.2018г. по ч. гр. д. № 209/2018г., ВКС, IV Г.О/. В доказателство за това са представените възражение вх. № 6548631/05.07.2023г. депозирано до ответника от ищеца и отговора на ответника по него от 01.08.2023г. Така, извънпроцесуално ответникът е застъпвал становище за дължимост на вземанията, отказвайки служебно да ги погаси поради изтекла погасителна давност.

Страните не спорят, че задълженията по процесните фактури са били предмет на издадена заповед по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 15476/2013г. по описа на ВРС и предмет на принудително събиране по изп.д. № 911/2014г. по описа на ЧСИ с район на действие ОС Варна. Не е било спорно, че това изп.дело е прекратено през 2018г., поради настъпили перемция предвид липсата на извършени действия по изпълнението. Нямало е спор и по факта, че ответното дружество е издало процесните фактури, приобщени като писмени доказателства по делото, които не са заплатени, доколкото ищецът е титуляр на партида с аб. № 0104109088, кл. № 1100107457 за обект на потребление, находящ се в гр. В. ул. 3. № ...

Настоящият състав на съда намира, че възражението срещу дължимостта на сумите, като погасени по давност, е основателно. Задължението за цена на доставена ел. енергия съставлява „периодично плащане” по см. на чл.111, б.”в” ЗЗД и ТР № 3 от 18.05.2012г. по т.д. № 3/2011г. на ОСГК на ВКС, и то се погасява с тригодишна давност. Следователно, към датата на подаване на исковата молба 13.10.2023г., е изтекла и тригодишната погасителна давност, започнала да тече от падежа на задълженията по всяка една от гореизброени фактури.

В заключение, искът се явява основателен и следва да бъде уважен.

По разноските:

Отговорност за разноси би възникнала за кредитора, ако той предприеме съдебни мерки или оспори предявления основателен иск за несъществуване на вземането поради изтекла погасителна давност. В същия смисъл са и определения по гр. д. № 2828/2018г., III ГО, по ч. гр. д. № ..69/2018 г., III ГО, по ч. гр. д. № 209/2018г., IV ГО, по ч.гр. д. № 4770/2017г. III ГО. В случая извънпроцесуалното поведение на ответника изразено в становището му от 01.08.2023г., предшествашо подаване на исковата молба, е било по отказ да зачете давността, което е заставило ищецът да потърси съдебна защита. Следователно, ответникът с поведението си е дал повод за завеждане на иск срещу него за несъществуване на претендираното вземане. В заключение, следва да се приеме, че не се осъществяват предвидените в чл. 78, ал. 2 ГПК предпоставки за изключване на отговорността за разноси.

Предвид изхода от спора и направено от ищеца искане, в тежест на ответното дружество следва да се възложат сторените от ищеца разноси за заплатена държавна такса в размер на 63,45лева

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между ищеца С. С. И., ЕГН ***** с адрес гр. В. ул. З. № .. и ответника „ЕЕ” АД, ЕИК със седалище и адрес на управление гр. В. бул. „ВВ” №..., „ВТ”, че ищецът не дължи изпълнение на вземания, в общ размер на сумата от **1586,20лева**, представляваща стойност на ел.енергия по издадени фактури в периода 13.12.2010г. до 05.10.2012г. за аб. № 0104109088, кл. № 1100107457 за обект на потребление гр. В. ул. З. № .., формирана като сбор от следните задължения: 25,78лева по фактура № 0078272225/13.12.2010г., 40,64лева по фактура № *****/14.01.2011г., 32,72лева по фактура № 0079510634/ 11.02.2011г., 36,61лева по фактура № 0080162887/18.03.2011г., 31,22лева по фактура № 0080887472/14.04.2011г., 22,66лева по фактура №0081482434/ 13.05.2011г., 15,40лева по фактура № 0082206292/14.06.2011г., 67,97лева по фактура № 0082863705/14.07.2011г., 85,80лева по фактура № 0083533562/ 12.08.2011г., 866,39лева по фактура № 0084036076/03.09.2011г., 120,86лева по фактура № 0084125831/14.09.2011г., 78,30лева по фактура № 0084844874/ 14.10.2011г., 142,85лева по фактура № 0085527490/14.11.2011г. и 19лева по фактура №3300790607/05.10.2012г., поради изтекла погасителна давност за събиране на вземането, на основание чл. 124 ГПК.

ОСЪЖДА „ЕЕ” АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр. В. ВТ Г, бул. “Вл. Варненчик” №... **ДА ЗАПЛАТИ** на С. С. И., ЕГН ***** с адрес гр. В. ул. З. № .. сумата от **63,45лева**, представляваща сторени по делото съдебно- деловодни разноси, на основание чл. 78, ал.1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд - Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____